

Οι κοπέλες αρραβωνιάζονταν τότε σε ηλικία περίπου 14 ετών και οι άντρες σε ηλικία περίπου 22 ετών ή και λίγο περισσότερο. Η απιστία της γυναίκας μετά από ένα τέτοιο γεγονός, ή και η παντρεμένη που συλλαμβανόταν επί μοιχεία, επέφεραν τον δια του λιθοβολισμού θάνατο. Η Μαριάμ, όνομα που σημαίνει «δυναμική», είχε τη δύναμη του Θεού από βρέφος. Από τότε δηλαδή που οι ευσεβείς γονείς της την αφιέρωσαν στον Ναό των Ιεροσολύμων, μετά την απάντηση του Θεού στις προσευχές τους, διότι ήσαν άτεκνοι (Η ατεκνία για την εποχή εκείνη εθεωρείτο μεγάλο όνειδος και ντροπή). Η Παναγία κόρη της Ναζαρέτ έμεινε 12 χρόνια στο Ναό και επικοινωνούσε καθημερινά με το Θεό δια της καρδιακής προσευχής. Προετοιμάστηκε έτσι δια της χάριτος του Θεού στο να γίνει η μάνα του Υιού Του, αλλά και μάνα της Εκκλησίας.

Ο Ιωσήφ, ευσεβής και δίκαιος άνδρας, είχε ήδη κι άλλα παιδιά από προηγούμενη αποθανούσα γυναίκα του (σύμφωνα με την Ορθόδοξη Εκκλησία), τα ονόματα των οποίων αναφέρονται στα Ευαγγέλια. Ο συγκεκριμένος γάμος που επρόκειτο να γίνει ήταν ειδική περίπτωση, αφού ο Ιωσήφ ήταν συγγενής της Θεοτόκου και σκοπό είχε την ανάληψη της φροντίδας της Μαριάμ, εφόσον μάλιστα οι γονείς της είχαν στο μεταξύ πεθάνει. Το επάγγελμα του Ιωσήφ ήταν οικοδόμος και ξυλουργός (δεν διαχωρίζονταν στην εποχή του, οι άνθρωποι ήσαν πολυτεχνίτες). Όχι μόνο κατασκεύαζαν και πουλούσαν (με τον Ιησού στη συνέχεια), σε μια αρκετά μεγάλη έκταση γύρω από τη Ναζαρέτ, γεωργικά μηχανήματα, άροτρα και αγροτικό εξοπλισμό, αλλά και επισκεύαζαν ή έκτιζαν σπίτια. Το περιβάλλον επομένως στο οποίο μεγάλωσε ο Ιησούς ξέφευγε από τα στενά όρια της ιδιαίτερης πατρίδας Του και απλωνόταν σε πλουσιότερες πόλεις με ποικιλία παραδόσεων και πολιτισμού, παράλληλα με την λειτουργική ζωή της Συναγωγής, στην οποία ο Χριστός από μικρός είχε ιδιαίτερη επίδοση.

Παρουσιάστηκε λοιπόν ο αρχάγγελος στην Μαριάμ και της είπε ότι είναι ευλογημένη και χαρισματικά προικισμένη, περισσότερο από όλες τις άλλες γυναίκες. Εκείνη ταραχτηκε με τα λόγια του και δεν κατάλαβε τι πραγματικά ο απεσταλμένος του Θεού εννοούσε. Ο Γαβριήλ τής εξήγησε ότι θα γεννήσει γιο που θα ονομαστεί Ιησούς. Αυτός θα είναι Υιός του Υψίστου, θα αναλάβει το θρόνο του Δαβίδ, και η βασιλεία Του δεν θα έχει τέλος. Επαληθεύτηκε επομένως η προφητεία του Ησαΐα που έλεγε: «Νά, η Παρθένος θα συλλάβει, θα γεννήσει γιο και θα ονομαστεί Εμμανουήλ, ήτοι: ο Θεός είναι μαζί μας» (7,14). «Εμμανουήλ» είναι το πνευματικό όνομα του Ιησού, που δείχνει τη θεϊκή Του φύση. Το Ευαγγέλιο του Ιωάννη μάς λέγει ακόμη: «Και ο Λόγος έγινε άνθρωπος και έστησε την σκηνή του ανάμεσά μας. Και είδαμε την θεϊκή του δόξα: Την δόξα που ο μοναχογιός την είχε απ' τον πατέρα και ήρθε γεμάτος χάρη θεϊκή και αλήθεια για μας» (1,14).

Η πάναγνη κόρη της Ναζαρέτ ρώτησε στη συνέχεια πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό, αφού δεν είχε σχέσεις συζυγικές με τον Ιωσήφ. Ο άγγελος τής απάντησε ότι θα γίνει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, γι' αυτό και το παιδί θα ονομαστεί Υιός Θεού. Αυτό για τον Θεό δεν ενέχει βέβαια καμία δυσκολία, αν σκεφτούμε ότι δημιούργησε τον κόσμο από το μηδέν και ότι ανέστησε τον Υιό Του από τον τάφο. Της αποκάλυψε ακόμη ο αρχάγγελος ότι και η Ελισάβετ βρίσκεται στον 6ο μήνα της εγκυμοσύνης της, αν και ήταν μεγάλη σε ηλικία, και αυτό της το είπε για να

νιώσει η Παναγία πως ο Θεός είναι παντοδύναμος. Η Θεοτόκος τότε δέχτηκε το θέλημα του Θεού και η αξία της βρίσκεται ιδιαίτερα σ' αυτό: Στο ότι δηλαδή υπάκουσε ελεύθερα σ' Αυτόν, και αποδέχτηκε χωρίς καταναγκασμό να γίνει η μητέρα του Θεανθρώπου. Το δικό της «ναι» ήταν μάλιστα το «ναι» όλων των ανθρώπων στο θέλημα του Τριαδικού Θεού και η αρχή της συμφιλίωσης Ουρανού και γης. Αυτό δείχνει ότι ο Θεός θέλει πάντα την συνεργασία του ανθρώπου για να σωθεί ο τελευταίος. Δεν επιβάλλει με την βία την θέλησή του ο Θεός. Διαφορετικά και στον αρχικό παράδεισο θα είχε επιβάλλει το θέλημά Του και οι πρωτόπλαστοι δεν θα αμάρταναν. Αλλά δεν το έκανε γιατί δεν θα ήσαν ελεύθεροι οι άνθρωποι να διαλέξουν τον δρόμο που θέλουν να ακολουθήσουν. Ο άνθρωπος πλάσθηκε εθελότρεπτος. Με τη θέλησή του πέφτει και ελεύθερα πάλι αν θέλει σηκώνεται. Αυτή είναι η ομορφιά του. Η Παναγία υποτάσσεται στο θέλημα του Θεού με την θέλησή της. Είπε το ναι στον ερχομό του Υιού του Θεού, που συνέβη με την δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Όπως μοναδικό θαύμα ήταν η δημιουργία του κόσμου από το μηδέν, άλλο τόσο και ασύγκριτα ποιοτικό θαύμα από το Θεό ήταν το να γεννήσει η Παρθένος, χωρίς συνέργεια ανδρός, τον ίδιο το γιο του Θεού. Και αν δεν δεχόταν η Παναγία, το σχέδιο του Θεού θα είχε ναυαγήσει. Γι' αυτό τιμούμε τόσο πολύ την Θεοτόκο. Διότι το δικό της 'ναι' είναι το ΝΑΙ όλης της πλάσης, στο θέλημα του Θεού να κατέβει στη γη και να μας ενώσει με τον εαυτόν Του.

Η ίδια γνώριζε φυσικά ότι αναλάμβανε τεράστιες ευθύνες. Θα γαλουχούσε και θα μεγάλωνε τον ίδιο τον γιο του Θεού. Όμως αποδέχθηκε την αποστολή της διότι πίστευε βαθιά στην δύναμη του Θεού, αλλά και γιατί ήταν τόσο αγνή που μόνη εκείνη απ' όλους τους ανθρώπους αξιώθηκε να δει κατάματα την θεότητα και να ενωθεί με τον Χριστό σε ανυπολόγιστο βαθμό. Όχι μόνο πνευματικά, αλλά και βιολογικά, αφού τις εννιά μήνες της εγκυμοσύνης της είχε ενωθεί το αίμα της με το αίμα του ίδιου του Θεανθρώπου. Είναι λοιπόν η Κεχαριτωμένη, η γεμάτη από όλες τις χάρες, όπως την προσφωνεί ο αρχάγγελος Γαβριήλ, αλλά και η στολισμένη με τον ήλιο γυναίκα που γέννησε τον παγκόσμιο ποιμένα, σύμφωνα με την Αποκάλυψη του αγίου Ιωάννη.

Όταν επέστρεψε αργότερα η Θεοτόκος στον Ιωσήφ, από την ξαδέλφη της Ελισάβετ που είχε στο μεταξύ επισκεφτεί, εκείνος διαπίστωσε την προχωρημένη εγκυμοσύνη της και θεώρησε ότι τον πρόδωσε με άλλον άνδρα. Επειδή ήταν όμως πονόψυχος και άνθρωπος του Θεού σκέφτηκε να διαλύσει τον αρραβώνα και να την διώξει κρυφά για να μην εκτεθεί η ίδια και κινδυνέψει εξάλλου και η ζωή της. Στον ύπνο του όμως εμφανίστηκε άγγελος Κυρίου, που επαναλαμβάνει μάλιστα τον προβληματισμό του Ιωσήφ για να γίνει πιο πιστευτός. Του λέει λοιπόν να μην διστάσει να πάρει στο σπίτι του τη Μαριάμ, γιατί το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. Του θυμίζει ακόμη ότι ο ίδιος είναι απόγονος του Δαβίδ, διότι οι Ισραηλίτες περίμεναν το Μεσσία να γεννηθεί από τη γενιά του Δαβίδ. Ο γιος της που θα γεννηθεί, του λέει, θα ονομαστεί Ιησούς και θα σώσει ΤΟ ΛΑΟ ΤΟΥ από τις αμαρτίες τους. Του επισημαίνει δηλαδή ότι το γεννηθέν θα είναι στην ουσία Θεός, αφού Ιησούς σημαίνει «ο Γιαχβέ σώζει», ότι είναι σωτήρας και ελευθερωτής. Άρα έχει την έννοια πως ο Ιησούς είναι ο Θεός ως άνθρωπος, που επισκέφτηκε το λαό Του για να τον λυτρώσει. Όταν ξύπνησε ο Ιωσήφ έκανε όπως πρόσταξε ο άγγελος και πήρε στο σπίτι του τη Μαριάμ τη γυναίκα του -αφού κατά

το Νόμο άλλωστε, και στα μάτια των ανθρώπων που δεν είχαν την παραμικρή υποψία των όσων διαδραματίστηκαν, ήταν πλέον γυναίκα του.